

ה"ת 14591/05/20 - מועתז דיבה נגד מדינת ישראל, משטרת ישראל - תחנת שלם

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 14591-05-20 דיבה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: .

בפני מבקש נגד משיבות	כבוד השופט ביאלין אלעזר	מועתז דיבה ע"י ב"כ עו"ד שמעון מור יוסף
1.	מדינת ישראל	
2.	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים ע" ב"כ עו"ד שי עציון	
3.	משטרת ישראל - תחנת שלם	
4.		
5.		
6.		
7.		

החלטה

1. בתיק זה ניתנה החלטה ביום 9.6.20 לפיה בקשת המבקש להשבת תפוס הגיעה לפתרונה לנוכח הודעת המשיבה 1 כי בכפוף לביצוע בדיקות מטעם ההגנה, תפעל המשיבה להשיב את הרכב למבקש. מאז ניתנה החלטה דומה שהמבקשת נסוגה מעמדתה זו, ככל הנראה לנוכח נחיצות התפוס כראיה בהליך המשפטי המתנהל בבית המשפט המחוזי. ההחלטה הנוספת מיום 13.7.20 ניתנה בהעדר תגובה.

2. כעת, לאחר שעיינתי בבקשות המבקש, בתגובות המשיבה, ובנסיבות שהביאו לאיחור בהגשת תגובת המשיבה 1, ולנוכח טיב המחלוקת שבין הצדדים שעניינה נחיצות הרכב התפוס מבחינה ראייתית, ובעיקר בשים לב לכך שבפרשה נושא תפיסת הרכב הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי, דומה שלכתחילה המבקש היה צריך להגיש בקשתו לבית המשפט המחוזי ולא לבית משפט זה.

3. לנוכח ההליך המתנהל בבית המשפט המחוזי, אני סבור שהסמכות העניינית לדון בבקשה להשבת הרכב התפוס נתונה לבית המשפט המחוזי.

4. למסקנה זו ניתן להגיע לנוכח הוראת סעיף 36 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ"), הקובע כי לאחר הגשת כתב האישום, הסמכות להורות מה יעשה בחפץ היא לבית המשפט הדן בעניין שבגיניו נתפס החפץ.

5. בעניין זה נקבע בבש"פ 998/05 קהבר פפסימדוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) בין היתר, כך:

"ואולם, משהוגש כתב אישום, נראה כי הזירה הנכונה מהותית לטיפול בעניין היא בית משפט השלום בראשון לציון (ראו בהיקש קרוב בש"פ 4361/04 בגלמן נ' מדינת ישראל (השופט טירקל) (טרם פורסם), אליו הפנה בא כוח המדינה). נראה, כי לעניין זה רלבנטיות, בין השאר, הוראות סעיף 36 לפקודת מעצר וחיפוש, וכן - פי הצורך - סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".

5. יתר על כן; אף בחינת טענותיו של המבקש כפי שהן עולות הן מבקשתו מיום 14.7.20 והן מבקשתו מיום 7.5.20, מחייבות בחינה עניינית של בית המשפט אליו הוגש כתב האישום. כך למשל, טענת המבקש כי הרכב נמסר לאחר בתום לב ולא לשם מעורבותו בביצוע עבירה (ראו בקשתו מיום 7/5/20) היא טענה עובדתית שיש לבחון אותה על בסיס הראיות שנאספו בתיק החקירה. כך גם, טענת המדינה כי הרכב נחנץ כראיה בהליך המתנהל בבית המשפט המחוזי היא עניין שבסמכותו של בית המשפט הדין בכתב האישום.

6. אוסיף, כי אני ער לטענותיו של המבקש בדבר הפגיעה בזכותו לקניין אלא שמקום שהדבר דרוש המחקק התיר המשך החזקת תפוס כראיה בהליך משפטי (סעיף 32 לפסד"פ; וראו גם **בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**) חרף הפגיעה הכרוכה בקניינו של אדם.

7. לנוכח האמור וככל שהמבקש מעוניין בכך יגיש בקשה מתאימה לבית המשפט המתאים. התוצאה היא שאני מורה על סגירה הבקשה.

8. להודיע.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תש"פ, 16 יולי 2020, בהעדר הצדדים.